

проява на разумния принципъ въ живота. Долната челюсть представя любовъта. Значи, като отваря и затваря устата си, човѣкъ пакъ усълужва на Бога. Ако може да яде и да говори правилно, той изпълнява велика работа, която ще му принесе полза за вѣковетѣ. Не може ли да яде и да говори правилно, човѣкъ се натъква на страдания, отъ които съ вѣкове не може да се освободи.

И тѣй, страданията се дължатъ на незавършена работа въ областта на растенията, на животните, или на човѣка. Всѣка незавършена работа причинява страдание. Следователно, като страда, човѣкъ трѣбва да знае, че не е свършилъ работата си на време, или се е заелъ съ работа, която не му подхожда. Запримѣръ, виждате нѣкой, че се стреми да порасне, голѣмъ да стане. Това е работа на растенията. Човѣкъ отдавна е свършилъ тази работа. Другъ нѣкой се стреми къмъ живота, иска да яде и да пие, да се разхожда, да си поживѣе. И това не е негова работа. Животните мислятъ за живѣене, тѣ искатъ да си поживѣятъ. Обаче, работата на човѣка е да мисли. Той е мислещо сѫщество. Когато съзнае, че е изпратенъ да мисли, човѣкъ изпитва голѣма радостъ. Той започва да решава задачите и мѣчнотии си чрезъ своята мисъль. Като мисли, човѣкъ дохожда до заключение, че причините за мѣчнотии и страданията му се криятъ въ самия него, а не извѣнъ него.

Като ученици, вие трѣбва да имате ясна